ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ν. Χ. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ
Γραφεῖα: Ὁδὸς Φιλελλήνων 8
Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πάππου 5
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Διευθύνσεως 30-269, συντάξεως, λογιστ. 30-268, τυπογραφείου 25-861.

Ο ΤΥΠΟΣ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΕΜΠΤΗ
14
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1940
ΕΤΟΣ 6ον. ΑΡΙΘ. 2149. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. ΔΥΟ
— Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται —

Ο ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΣ

Διατί λοιπὸν τὰ ἐναυπηγούσατε, ντοῦτσε; Διατί ἐπαίρνανε ἀπὸ αὐτὸν τὸν λαὸν τῶν ἄσπρων δούλων καὶ τὸ τελευταῖον του «τσεντέζιμο»; Διατί τὸν ἀπεστραγγίσατε τόσω, ὥστε νὰ εἰπῇ τὸ «ψωμὶ - ψωμάκι» καὶ νὰ περιπατῇ μὲ τὸ ἕνα πόδι του ξυπόλητον;

Ἀφαιρούσατε τὸ χρῆμα, τὸν ἱδρῶτα καὶ τὸν ἄρτον του διὰ νὰ τὰ μεταβάλετε εἰς θωρακωτά. Εἰς τὴν ψυχὴν ποὺ θὰ παραδώσῃς, Μπενίτο: τί τὰ ἤθελες; Μήπως διὰ νὰ γυρίζουν τὰ Χριστούγεννα, νὰ λέγουν τὰ κάλαντα;

«Λιττόριο», μιττόρια, «Ἰμπέρο», «Βιττόριο Βενέτο». Ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου εἰκοσιεννέα μεγάλα τηλεβόλα, ἱκανὰ νὰ καύσουν ὁλόκληρον στόλον. Τί νὰ τὰ κάμῃς; Τριανταπέντε χιλιάδων τόννων ἦσαν τὰ λιττόριά σου. Ἀφ' οὗ τὰ ἐφόρτωσες μὲ δειλίαν ἑβδομήντα χιλιάδων τόννων, εἶνε περίεργον πῶς τὰ ἐσήκωναν τὰ νερά.

Στόλος!... Τὸν ἐφωτογράφιζαν, τὸν διεφήμιζαν, τὸν ἔκαναν ταινίαν κινηματογράφου.

Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν κάποιοι φάκελλοι. Ἦσαν ἰταλικαὶ πολεμικαὶ φωτογραφίαι. Τὰς ἔστελλεν ἡ ὑπηρεσία δημοσιότητος τῆς ἰταλικῆς πρεσβείας. Διατί τάχα ὅλαι αἱ πρεσβεῖαι νὰ διαφημίζουν τὴν χώραν των; Νὰ τὴν διαφημίσῃ καὶ ἡ ἰταλική.

Ἦσαν θωρακισμένα αὐτοκίνητα, τὰ ὁποῖα διηυλάκωναν τὴν ἔρημον. Μηχανοκίνητοι σχηματισμοί. Ἀεροπλάνα. Καὶ φοβερὰ τηλεβόλα πολεμικῶν.

Τὰ θωρακισμένα αὐτοκίνητα ἦσαν ἀκριβῶς ὅμοια μὲ ἐκεῖνα ποὺ ἀνέτρεψαν οἱ ἰδικοί μας χωρὶς νὰ χρησιμοποιήσουν κἂν ἀντιαρματικὸν πυροβολικόν.

Τὰ ἀεροπλάνα ὡμοίαζαν μὲ ἐκεῖνα ποὺ ἐσκότωσαν τὰ γυναικόπαιδα εἰς τὰς Πάτρας, τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν Κέρκυραν.

Τὰ τηλεβόλα ἦσαν τοῦ «Λιττόριο».

Οἱ παμπονηρότατοι Ἰταλοὶ διπλωμάται τὰ ἐνεπιστεύοντο, ὅλα αὐτά, «εἰς τὴν φιλόφρονα φιλοξενίαν» τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων. Ὑπῆρχεν ἐλπὶς νὰ ξεγελασθοῦν αἱ ἐφημερίδες νὰ τὰ δημοσιεύσουν, καὶ νὰ ἔχῃ τρομάξει ὁ λαὸς ἀπὸ τὴν δύναμίν των ὅταν θὰ τοῦ ἐκήρυσσαν τὸν πόλεμον.

Ἀπὸ κάτι τέτοια ἐν τούτοις δὲν τρομάζει ὁ λαός. Διότι ἔχει μέσα του κάτι, τὸ ὁποῖον δὲν φωτογραφίζεται: ἔχει ψυχήν. Τὰ ἰταλικὰ πολεμικὰ ἦσαν φωτογενῆ. Εἰς τὰς φωτογραφίας ἐπετύγχαναν λαμπρά. Ἀλλὰ μέσα των εἶχαν Ἰταλούς.

Τί κρῖμα!... Οἱ κάλαθοι τῶν ἀχρήστων ἐγέμισαν ἀπὸ ἰταλικὰ πολεμικά. Ἦλθεν ἡμέρα ποὺ ἕνας κάλαθος περιεῖχε τόσα φασιστικὰ θωρηκτά, ὅσα περίπου εὑρίσκοντο προχθὲς εἰς τὸν Τάραντα. Θὰ ψάξωμεν τώρα εἰς αὐτοὺς τοὺς ναυστάθμους τῶν ἀχρήστων μήπως εὕρωμεν κανένα «Καβοὺρ» ἢ κανένα «Λιττόριο». Πρέπει νὰ δημοσιευθῇ αὐτὴν τὴν φοράν. Εἶνε ἡ ὥρα του.

Τί τὰ θέλετε; Εἰς τὸν Τάραντα κατεβυθίσθησαν τὰ πλέον ἀφιλότιμα θωρηκτὰ τοῦ κόσμου. Ἦσαν τόσω ἄμαχα καὶ τόσω ἄχρηστα, ὥστε νὰ διερωτώμεθα: Μήπως ἡ Ἰταλία δὲν εἶχε ποτέ της ἀληθινὰ θωρηκτά; Μήπως ἦσαν ψεύτικα; Μήπως ἦσαν ξύλινα, φορτωμένα ἁπλῶς μὲ μερικὰ πυροβόλα; Διότι δὲν τὰ εἴδαμεν ποτέ, παρὰ μόνον τῷ 1923, ὅταν εἴκοσι, μαζευμένα, κατεπυροβόλησαν εἰς τὴν Κέρκυραν τὰ γυναικόπαιδα. Καὶ οἱ Ἀλβανοὶ τὰ εἶδαν ἐπίσης τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν τοῦ 1939, ὅταν κατεκεραύνωσαν τὸν ἀνύποπτον ἀλβανικὸν πληθυσμὸν διὰ νὰ τὸν προσφέρουν ὡς πασχαλινὸν δῶρον εἰς τὸν ντοῦτσε. [illegible] καὶ αἱ Ἰόνιοι νῆσοι, ἀλλὰ δὲν θὰ τὰ ἰδοῦν πλέον. Ὑπῆρχε σχέδιον — λέγουν — νὰ ἐβγαίναν ἐξαφνικά, νὰ διέσχιζαν τρέχοντα τὸ στενὸν τοῦ Ὀτράντο, νὰ ἔρριπταν ἀπὸ κακίαν μερικὰς βολὰς ἐναντίον τῶν ἀμάχων ἑπτανησιακῶν πόλεων, καὶ νὰ ἐπέστρεφαν ὁλοταχῶς εἰς τὴν κρύπτην των. Γεγονὸς εἶνε ὅτι παρόμοια ἐγχειρήματα ἁρμόζουν εἰς τὴν γενναιότητα τῶν Ἰταλῶν. Τίς οἶδε.

Τί τὰ θέλετε;... Ἀπὸ τὰ βουνὰ τῆς Πίνδου καὶ ἀπὸ τὰ κρησφύγετα τοῦ ἀμάχου ἰταλικοῦ στόλου, φθάνουν δυσμενέστατα προμηνύματα διὰ τὴν φασιστικὴν Ἰταλίαν. Αὐτὸς ὁ ἀντικρυνός μας κολοσσός, εἶνε μᾶλλον ξυλοπόδαρος τῆς ἀποκρηᾶς καὶ δι' αὐτὸ φαίνεται μεγάλος. Τώρα ἀρχίζομεν νὰ βλέπωμεν ὅτι κλονίζεται. Τὸ ἕνα πόδι του, μὲ τὸ ὁποῖον ἀπεπειράθη νὰ σκαρφαλώσῃ εἰς τὴν Πίνδον, τοῦ τὸ «ἐξέραναν» τὰ κτυπήματα τῶν μικρῶν αὐτῶν μαχητῶν, τοὺς ὁποίους ὁ ξυλοπόδαρος ἔβλεπεν ὡς ἂν τίποτε ἀπὸ τοῦ ὕψους του. Τὸ ἄλλο του πόδι ἐγλύστρησεν εἰς τὸν Τάραντα. Κατὰ ὅλας τὰς πιθανότητας θὰ στηριχθῇ ἀκόμη. Ἴσως νὰ στηριχθῇ καὶ ἐπ' ἀρκετόν. Ἀλλὰ εἶνε ἑκατὸν τοῖς ἑκατὸν βέβαιον, χίλια τοῖς ἑκατόν, ὅτι τώρα ποὺ ὁ στρατός μας ἔκαμε τὴν ἀρχήν, ὁ Ἰταλὸς θὰ ὑποστῇ ἀπὸ ξηρᾶς, ἀπὸ ἀέρος, ἀπὸ θαλάσσης, ἀλλεπάλληλα κτυπήματα. Καὶ θὰ πέσῃ πρῶτος.

Θὰ πέσῃ, ὑπὸ τοὺς καγχασμοὺς καὶ τὴν ἀγαλλίασιν ὅλου τοῦ κόσμου. Διότι ἡ φασιστικὴ Ἰταλία τοῦ Μουσσολίνι, ἡ ὁποία γεμίζει τὴν ὑφήλιον μὲ «ἐγὼ» καὶ «ἐγὼ» καὶ «ἐγὼ» — ἡ φασιστικὴ Ἰταλία, ἡ ὁποία δὲν εἶνε τίποτε καὶ παίρνει ὕφος πρώτου κράτους τῆς ὑδρογείου — ἡ φασιστικὴ Ἰταλία, τὴν ὁποίαν ηὐνόησαν ἕως τώρα οἱ δαίμονες καὶ ἐβγῆκεν ἐκ τοῦ μηδενὸς [illegible]δισμένη — ἡ φασιστικὴ Ἰταλία, ποὺ τῆς ἔδωκαν [illegible] νικητρίας τῶν Γάλλων, ἐνῷ δέκα γαλλικαὶ μεραρχίαι θὰ τὴν ἐκυνηγοῦσαν εὐχερῶς μέχρι Καλαβρίας — ἡ φασιστικὴ Ἰταλία ἡ ἀχάριστος, ἡ φασιστικὴ Ἰταλία ἡ ἄπιστος, ἡ φασιστικὴ Ἰταλία ἡ δολοφόνος — ἡ φασιστικὴ Ἰταλία ἡ τρομερὰ ἔναντι τῶν ἡττημένων καὶ ἀνάλγητος ἔναντι τῶν ἀδυνάτων — εἶνε ἀφόρητος καὶ ἀχώνευτος δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τῆς γῆς.

Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐπὶ τοῦ πλανήτου, οὔτε λευκός, οὔτε κίτρινος, οὔτε ἐρυθρόδερμος, οὔτε μαῦρος, ποὺ νὰ μὴ αἰσθάνεται βαθυτάτην ἀποστροφὴν πρὸς τὴν Ἰταλίαν τοῦ φασισμοῦ.

Πρόκειται δι' ἕνα φαινόμενον, μοναδικὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ εὐεξήγητον.

Βεβαίως εἶνε μερικὰ κράτη, μικρὰ ἢ μεγάλα, γειτονικὰ πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἢ μεμακρυσμένα, τὰ ὁποῖα δεικνύουν ὅτι συμπαθοῦν ἢ θαυμάζουν τὴν Ἰταλίαν τοῦ Μουσσολίνι. Προσποιοῦνται. Ὑποκρίνονται. Ἔχουν λόγους νὰ τὸ πράττουν. Νὰ εἶνε ἆρά γε τόσω βλάκες οἱ ἀποτελοῦντες τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ φασισμοῦ, ὥστε δὲν τὸ καταλαβαίνουν; Ἢ προσποιοῦνται σκοπίμως καὶ αὐτοὶ ὅτι τὸ πιστεύουν; Δὲν ἀποκλείεται. Εἰς τὴν ὑποκρισίαν, εἰς τὴν προσποίησιν, εἰς τὸ ψεῦδος, εἶνε ἄφθαστοι.

Ἡμεῖς... Ἡμεῖς ἐφερόμεθα ἀπέναντι τῆς Ἰταλίας τιμίως καὶ νομιμοφρόνως. Ἠθέλαμεν νὰ ζήσωμεν ἐν εἰρήνῃ. Σύμφωνον ἦτο ὑπογεγραμμένον μεταξύ μας. Καὶ εἴχαμεν καλύψει μὲ βαρεῖαν πλάκα ἐντός μας ὅ,τι κακόν, ὅ,τι ἄνανδρον, ὅ,τι ἄτιμον διέπραττον ἐναντίον μας οἱ Ἰταλοί. Τὴν δουλείαν καὶ τὸ μαρτύριον τῶν Δωδεκανήσων, τὸ εἴχαμεν θάψει κάτω ἀπὸ τὴν πλάκα. Τὴν βάναυσον κατάληψιν καὶ τὸ φονικὸν τῆς Κερκύρας, ἐπίσης. Πρὸ τινος ἐσηκώσαμεν τὴν πλάκα καὶ ἐκρύψαμεν τὰ θραύσματα τῶν τορπιλλῶν, ποὺ ἐτορπίλλισαν τὴν «Ἕλλην». Καὶ μέχρι τῆς νυκτὸς τῆς 27ης Ὀκτωβρίου, ἐν ᾧ αἱ ἐφημερίδες των καὶ οἱ σταθμοί των μᾶς ὕβριζον καὶ μᾶς ἐσυκοφάντουν ἑλληνιστί, ἀλβανιστί, ἰταλιστί, καὶ εἰς πᾶσαν λαλουμένην γλῶσσαν, ἐσιωπούσαμεν. Καὶ εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ τηρήσωμεν τιμίως φιλικὴν στάσιν.

Εὐτυχῶς μᾶς ἐπετέθησαν.

Ἀνακούφισις!

Ποτὲ δὲν ἐπήραμεν μεγαλυτέραν χαρὰν ἀπὸ ὅσην ἐπήραμεν τὴν ἡμέραν ποὺ εὑρέθημεν ἐχθροί. Τὸ αἴσθημά μας, ποὺ ἦτο καταδικασμένον παρ' ἡμῶν τῶν ἰδίων εἰς ἰσόβια δεσμά, ἐλύθη. Ἡ ἀλήθεια ἀφέθη ἐλευθέρα. Τὴν φασιστικὴν Ἰταλίαν, δὲν τὴν ἀνεχόμεθα, οὔτε θὰ τὴν ἀνεχθῶμεν ποτέ. Εὐτυχῶς εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον θὰ πέσῃ. Ὁ φασισμὸς τῆς Ἰταλίας θὰ διαλυθῇ. [illegible] λάξῃ πολιτικήν, καὶ θὰ ἀλλάξῃ νοοτροπίαν.

Ἀλλὰ ὁ ντοῦτσε; Ἔχομεν εἰπῆ ὅμως διὰ τὸν ντοῦτσε. Κακὰ θὰ εἶνε τὰ τέλη του. Καὶ πολὺ φοβούμεθα μήπως εἶνε συντομώτερα ἀφ' ὅσον ἀρχικῶς προεβλέφθη.

Πρέπει ὅμως νὰ ὁμιλοῦμεν σιγά. Οἱ στρατιῶται μας ἐκεῖ ἐπάνω δὲν πρέπει ν' ἀκούσουν ὅσα λέγομεν. Διότι θὰ τοὺς πιάσῃ ἀπελπισία. Θὰ στραφοῦν πρὸς τὴν Ἰταλίαν, πρὸς τὸν φίλον των τὸν Μπενίτον, καὶ θὰ τοῦ εἴπουν:

— Ντοῦτσε, μὴ μᾶς τὸ κάμῃς, αὐτὸ τὸ κακό. Ἐδῶ μᾶς ἔστειλες τόσας μεραρχίας. Τόσας ἑκατοντάδας χιλιάδων ἀπὸ τοὺς καλυτέρους στρατιώτας σου καὶ μὲ τοὺς καλυτέρους στρατηγούς σου. Κρατήσου, ντοῦτσε. Πρέπει νὰ προλάβωμεν νὰ τοὺς πετάξωμεν εἰς τὴν θάλασσαν...

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΡΑΜΑΣ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Κατὰ τὸ τελεσθὲν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν μνημόσυνον τοῦ πεσόντος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος ἡρωϊκοῦ ὑποσμηναγοῦ Εὐαγγέλου Γιάνναρη, ὁ ἱερουργήσας σεβ. μητροπολίτης Δράμας κ. Βασίλειος ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι ἐμπνευσμένον λόγον:

«Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν». (Λ,κ, ΚΒ' 35, 36).

Θὰ νομίσῃ κανεὶς ἴσως, ὅτι τὰ λόγια αὐτὰ ἀντήχησαν ἀπὸ στόμα μεγάλης τινὸς στρατιωτικῆς φυσιογνωμίας καὶ ἐξαιρετικῆς προσωπικότητος. Θὰ ὑποθέσῃ ἴσως κανεὶς ὅτι τοὺς λόγους τούτους ἐξήγγειλε κάποιος ἰσχυρὸς στρατηλάτης καὶ κατακτητὴς λαῶν ἐν τῷ κόσμῳ πρὸς ἠθικὴν τόνωσιν καὶ ἔμπνευσιν τῶν ὀπαδῶν του.

Καὶ ὅμως οὔτε ἄνθρωπος οὐδείς, οὔτε ἄγγελος· ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ αἰώνιος Κατακτητὴς τῶν πνευμάτων καὶ τῶν καρδιῶν τῶν ἀνθρώπων, ἀπευθύνει αἰωνίως τὸ θεῖον παράγγελμα τοῦτο διὰ τοῦ Εὐαγγελίου Του, κατὰ τὰς ἑκάστοτε καιρικὰς περιστάσεις καὶ ἱστορικὰς ἀνάγκας τῶν λαῶν.

Καὶ σήμερον, εἰς τὰς παρούσας κρισιμότητας τῶν καιρῶν καὶ δοκιμασίας τοῦ ἐπιβληθέντος ἡμῖν πολέμου, ὁ Ἰησοῦς, ἀπευθύνων πρὸς σύμπαν τὸ ἑλληνικὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Του καὶ διὰ τῆς Ἐκκλησίας Του τὸ θεῖον τοῦτο παράγγελμά Του, κράζει καὶ βοᾷ: «Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν».

«Ἀλλὰ νῦν», ἀλλὰ τώρα, ὅτε τὸ ἔθνος ἡμῶν, ἀμυνόμενον κατὰ τῆς πολιτισμένης βαρβαρότητος τοῦ πολεμοῦντος ἡμᾶς γνωστοῦ ἐχθροῦ, ἀγωνίζεται ὑπὸ τὴν ρωμαλέαν ἡγεσίαν ἑνὸς Βασιλέως, Γίγαντος τὴν ψυχὴν καὶ ἑνὸς Κυβερνήτου, Τιτᾶνος τὸ φρόνημα, καὶ διεξάγει τὸν ἱερώτατον καὶ ἁγιώτατον καὶ τιμιώτατον ἀγῶνα ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος, ὑπὲρ τῆς ζωῆς, τιμῆς, περιουσίας καὶ ἐλευθερίας πάντων ἡμῶν, παντὸς τοῦ λαοῦ μας· ἀλλὰ τώρα, ὅτε ὁ γενναῖος καὶ ἡρωϊκὸς στρατός [illegible] γονεῖς, πατέρα, μητέρα, ἀδελφούς, ἀδελφάς, οἰκίας, ἀγροὺς καὶ πᾶν ἐγκόσμιον ἀγαθόν, μάχεται ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὰ ὑψίπεδα τῆς εὐάνδρου Ἠπείρου· τώρα, «ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω», ἐκεῖνος, ὅστις ἔχει βαλάντιον, φυλακτῆρα χρημάτων, κομπόδεμα, χρηματοκιβώτιον φορτωμένον μὲ χρήματα, «ἀράτω», ἂς τὸ σηκώσῃ καὶ ἂς τὸ θέσῃ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως μας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ μαχομένου στρατοῦ καὶ τοῦ [illegible] λαοῦ μας· «ὁ-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ)

ΑΝΕΠΑΝΟΡΘΩΤΑ ΠΛΗΓΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΑΣ

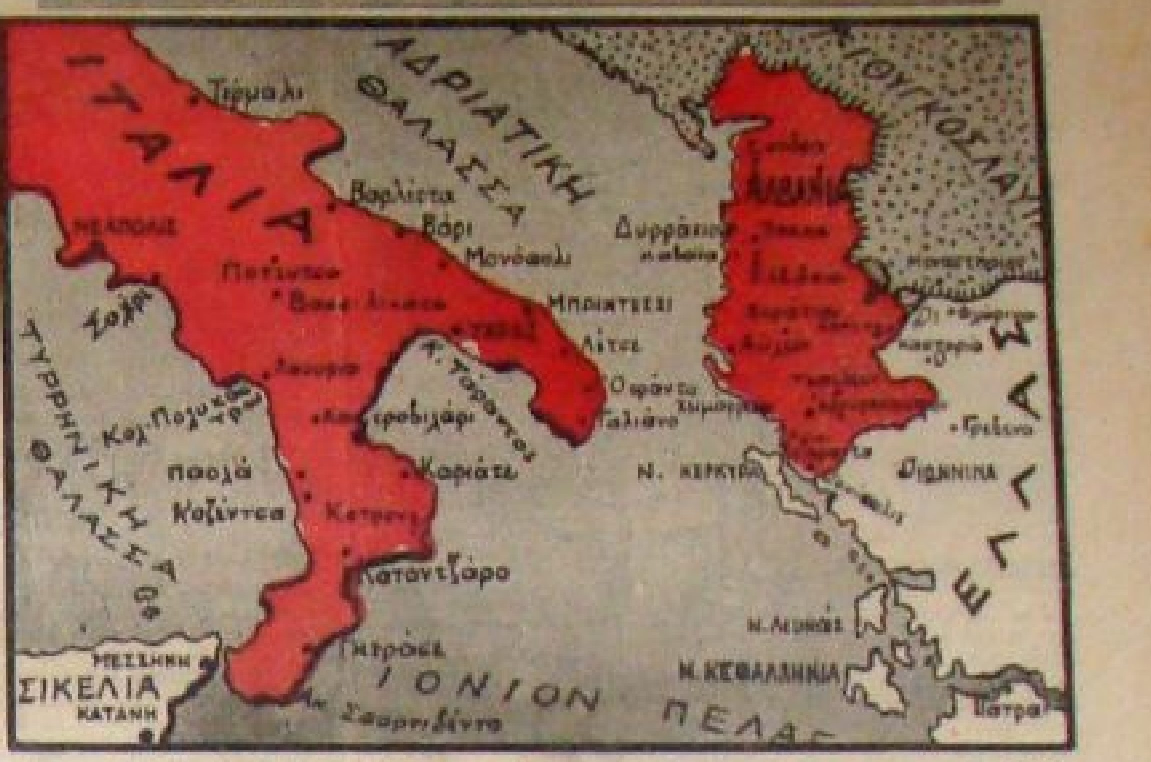

Χάρτης τῆς Νοτίου Ἰταλίας, τῆς Ἀλβανίας, τοῦ στενοῦ τοῦ Ὀτράντο καὶ τῆς βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸν ναύσταθμον τοῦ Τάραντος, ὅπως ἀναπτύσσεται ἀλλαχοῦ, αἱ ἀγγλικαὶ ἀεροπορικαὶ δυνάμεις κατέφεραν βαρύτατον πλῆγμα κατὰ τῶν ἰταλικῶν ναυτικῶν δυνάμεων καταβυθίσασαι πολλὰ μεγάλα πλοῖα. Πολεμικὰ τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου εἰσδύσαντα εἰς τὸ στενὸν τοῦ Ὀτράντο προσέβαλαν ἰταλικὴν νηοπομπὴν καὶ ἐβύθισαν 3 ἰταλικὰ μεταγωγικά. Ἀεροπλάνα ἐξ ἄλλου ἐβομβάρδισαν ἐπιτυχῶς τὸ Μπάρι, τὴν Αὐλῶνα, τὸ Δυρράχιον, τὴν Κορυτσὰν καὶ τὸ Ἀργυρόκαστρον προξενήσαντα μεγίστας καταστροφὰς εἰς ἀεροδρόμια καὶ ἄλλους στόχους στρατιωτικῆς σημασίας.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ ΓΡΑΦΕΙ ΝΕΑΣ ΕΠΙΚΑΣ ΣΕΛΙΔΑΣ ΔΟΞΗΣ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΦΘΑΣΤΟΥ ΗΡΩΪΣΜΟΥ.-ΠΩΣ ΑΝΕΤΙΝΑΧΘΗ ΜΙΑ ΓΕΦΥΡΑ.- ΣΚΗΝΑΙ ΑΠΕΡΙΓΡΑΠΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΥΠΕΡΒΛΗΤΟΥ ΘΑΡΡΟΥΣ

ΟΙ ΕΥΖΩΝΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΙΠΠΙΚΟΝ ΜΑΣ

ΟΡΜΟΥΝ ΩΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΘΥΕΛΛΑ

ΜΕΤΩΠΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, 11 Νοεμβρίου. — Συνεπληρώθησαν δύο ἑβδομάδες ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποὺ ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ὠρθώθη ὡς εἷς ἄνθρωπος διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἰταμὴν ἰταλικὴν πρόκλησιν καὶ νὰ βροντοφωνήσῃ πρὸς τὸν ἄνανδρον καὶ ὕπουλον ἐπιδρομέα διὰ στόματος τοῦ ἐθνικοῦ κυβερνήτου τό: «Ἐὰν τολμᾷς ἔλα νὰ τὰ πάρῃς».

Ἐδῶ ἐπάνω εἰς τὰ ἠπειρωτικὰ καὶ τὰ μακεδονικὰ βουνὰ ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς 28ης Ὀκτωβρίου κάθε στιγμήν, κάθε ὥραν, κάθε ἡμέραν γράφεται ἀπὸ τὸν ἡρωϊκὸν στρατόν μας, ἀπὸ τοὺς φαντάρους, τοὺς εὐζώνους, τοὺς σκαπανεῖς, τοὺς πυροβολητάς, τοὺς ἀεροπόρους μας, μία νέα, μία ἄφθαστος ἐποποιΐα. Μία ἐποποιΐα ποὺ δὲν ὑστερεῖ εἰς τίποτε ἀπὸ κάθε προηγηθεῖσαν, ἀπὸ ὅλας ἐκείνας τὰς ἐκδηλώσεις ἀτομικοῦ καὶ ὁμαδικοῦ ἡρωϊσμοῦ, ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶνε γεμάτη ἡ ἱστορία τῆς μικρᾶς, ἀλλὰ ἐνδόξου πατρίδος μας.

Οἱ ξένοι ποὺ παρακολουθοῦν τὰς ἑλληνοϊταλικὰς ἐπιχειρήσεις, μένουν ἔκπληκτοι ἐμπρὸς εἰς τὸ ἀνυπέρβλητον μεγαλεῖον ποὺ ἐμφανίζει τὸ ἔνοπλον ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἀπὸ ἐκπλήξεως περιπίπτουν εἰς ἔκπληξιν καὶ ὁ θαυμασμός των ἐμπρὸς εἰς τὰ θρυλικὰ κατορθώματα τοῦ στρατοῦ μας ἐκδηλοῦται ἀσύγκριτος. Ὅλοι ὅσοι εἴμεθα ἐδῶ ἐπάνω, δοκιμάζομεν μίαν ἀπέραντον ἱκανοποίησιν διὰ τοὺς κολακευτικοὺς λόγους καὶ διὰ τὰ ἐγκώμια μὲ τὰ ὁποῖα οἱ ξένοι ὁμιλοῦν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν ἡρωϊκὸν λαόν της.

Μένουν ἔκπληκτοι ἐμπρὸς εἰς τὴν ἀκατάβλητον ἀποφασιστικότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλάς, ἀπὸ τοῦ Βασιλέως της, τοῦ ἐθνικοῦ κυβερνήτου, τῶν στρατιωτικῶν ἡγητόρων, τοῦ λαοῦ της ὁλοκλήρου ἀνέλαβε τὸν δίκαιον ἀλλὰ καὶ σκληρὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐδαφικῆς ἀνεξαρτησίας της.

Ὅ,τι ἀκόμη θαυμάζουν οἱ ξένοι εἶνε τὸ ὑψηλὸν φρόνημα τοῦ στρατοῦ μας. Εἶνε τὸ μαχητικὸν πνεῦμα ποὺ κυριαρ-

(Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ)

Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶς κατὰ τὴν χθεσινήν του ἔξοδον ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ἀφοῦ ἐδέχθη τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ναυτεργατικῶν ὀργανώσεων παρακολουθεῖται καὶ ἐπευφημεῖται ἀπὸ τὸν κόσμον

Εἰς τὸ κράτος τοῦ «ντοῦτσε»

Ἡ Ἰταλία δὲν θ' ἀνθέξῃ εἰς τὰς ἐπιδρομὰς

Πῶς ἐμφανίζουν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰς ἐφημερίδας των.— Ἡ ἀντιαεροπορικὴ των ἄμυνα εἰς πρωτόγονον κατάστασιν.— Ἀγανάκτησις τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν ἰθυνόντων, φορολογίαι, τρομοκρατίαι, ἐπιδείξεις θεατρικοῦ χαρακτῆρος.

Τοὺς συνέχει ὁ φόβος τῆς ἥττης

Ἐντυπώσεις ἀφιχθέντων ταξιδιωτῶν

Εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον τοῦ «Τύπου» ἐδώσαμεν μίαν ἐντύπωσιν ἐπανελθόντος ἐξ Ἰταλίας Ἕλληνος διὰ τὴν αὐτόχρημα τραγικὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει περιέλθει ὁ ἀτυχὴς ἰταλικὸς λαὸς ὑπὸ τὴν φασιστικὴν τυραννίαν. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντα πράγματα ἀπὸ τὴν ζωὴν εἰς τὴν Ἰταλίαν, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐξέθεσαν οἱ συμπατριῶταί μας ποὺ ἐπέστρεψαν τελευταίως ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ ψευδοναπολέοντος μαζὶ μὲ τὸν ἐν Ρώμῃ πρεσβευτήν μας κ. Πολίτην. Καὶ ἀξίζει τὸν κόπον νὰ γνωσθοῦν ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα διὰ νὰ δοθῇ πλήρης ἡ εἰκὼν τῆς φασιστικῆς ἐξαθλιώσεως.

Δὲν εἶνε καμμία ὑπερβολὴ ἂν τονισθῇ ὅτι οἱ ταλαίπωροι Ἰταλοί, ὅσοι δὲν ἀνήκουν εἰς τὰς ἐπισήμους φασιστικὰς ὀργανώσεις — καὶ αὐτοὶ εἶνε τὰ 43 ἀπὸ τὰ 45 ἑκατομμύρια τοῦ πληθυσμοῦ — στεροῦνται τῶν πάντων. Τρόφιμα δὲν ὑπάρχουν, ἰδίως βούτυρον, ἔλαιον καὶ ζάχαρις. Τὸ ψωμὶ εἶνε ἀθλίας ποιότητος. Δὲν τρώγεται. Εἰς τὰ ἑστιατόρια δὲν ὑπάρχουν παρὰ μόνον τεσσάρων εἰδῶν φαγητά. Τὰ περὶ [illegible]

(Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ)

Τὰ πυροβόλα ἑνὸς τῶν βυθισθέντων εἰς τὸν Τάραντα ἰταλικῶν πολεμικῶν. (Ἡ φωτογραφία ἐστάλη εἰς τὸν «Τύπον» ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς πρεσβείας ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐπιθέσεως τῶν Ἰταλῶν)

Τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ στρατηγείου μας

Ὑπὸ τοῦ γενικοῦ στρατηγείου ἐξεδόθη τὴν νύκτα τὸ κάτωθι [illegible] 18 πολεμικὸν [illegible]:

Ἡμέτερα ἀεροπλάνα ἐβομβάρδισαν τὸ ἀεροδρόμιον ΚΟΡΥΤΣΑΣ καταστρέψαντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους σημαντικὸν ἀριθμὸν ἀεροπλάνων. [illegible]

[illegible]

ΑΙ ΕΧΘΡΙΚΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ

[illegible]

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν 13ην [illegible] ἡ ἐχθρικὴ ἀεροπορία ἐβομβάρδισε τὸ Ἀργοστόλιον Κεφαλληνίας μὲ ἐλάχιστα θύματα, τὴν Λευκάδα ἄνευ θυμάτων καὶ ζημιῶν καὶ δύο χωρία τῆς Πελοποννήσου ἄνευ οὐδενὸς θύματος ἢ ζημίας.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν «Παρνασσόν»

[illegible]

[illegible] ἔφθασαν χθὲς εἰς τὰς Ἀθήνας [illegible] Ἰταλῶν αἰχμαλώτων. [illegible]

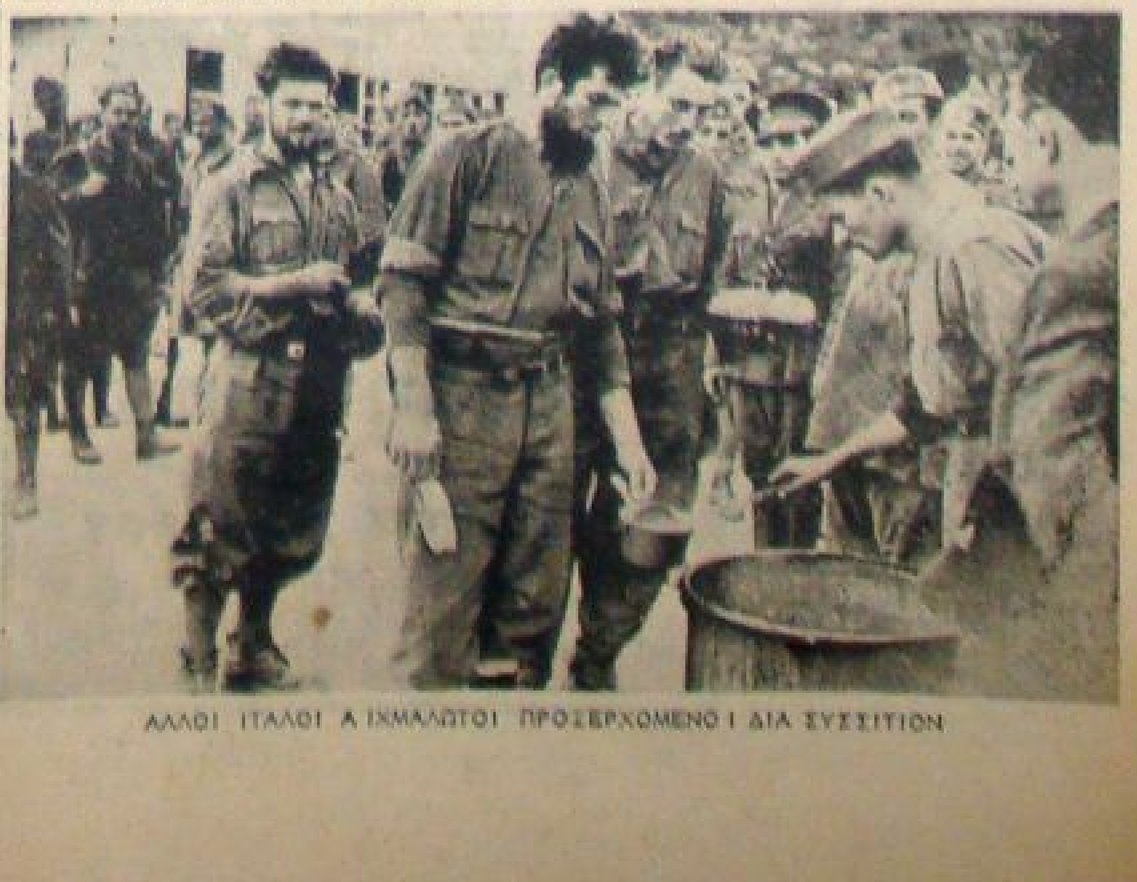

ΑΛΛΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΠΡΟΣΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΔΙΑ ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ